

Λεξικό Ρημάτων

της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

ΕΡΜΗΝΕΙΑ • ΧΡΟΝΟΙ • ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ • ΟΜΟΡΡΙΖΑ-ΠΑΡΑΓΩΓΑ
ΣΥΝΩΝΥΜΑ • ΑΝΤΩΝΥΜΑ • ΣΥΝΘΕΤΑ • ΣΥΝΤΑΞΗ

Αχιλλέας Γ. Παπαθανασίου

ἄγω

ἀγγέλλω

βάλλω

γίγνομαι

γεννῶσκα

ἐρχομαι

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

A

ἀβουλέω (-ῶ) (= δεν θέλω, εναντιώνομαι, αποδοκιμάζω)

Δόκ. μόνο στο απαρέμφατο και στη μετοχή στον ΕΝΣ: **ἀβουλεῖν** (Πλάτωνος, *Πολιτεία*, 437c και Δημοσθένους, *Ἐπιστολαί*, 2, 17), **ἀβουλῶν** (Πλάτωνος, *Ἐπιστολαί*, 347a). Οι υπόλοιποι τύποι είναι ποιητικοί και μεταγενέστεροι.

ΕΝΣ: ἀβουλῶ, **ΜΕΛ:** [ἀβουλήσω], **ΑΟΡ:** [ἀβουλήσας], **ΠΡΚ:** [ἤβουληκα]

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: παρασύνθετο από το ἄβουλος [ἀ- (στερητικό) + βουλή]· θέμα ἀβουλέ- + -jaw > ἀβουλέω.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἀβούλητος, [ἀβούλημα], ἀβουλία, [ἀβουλος]

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: ἐναντιοῦμαι

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: βούλομαι, ἐθέλω

ΣΥΝΤΑΞΗ: 1. + ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ (= δεν θέλω να)

2. ΑΜΕΤΑΒΑΤΟ (= είμαι απρόθυμος)

ἀβρύνω (ῶ) [= κάνω κάποιον μαλθακό, μεταχειρίζομαι κάποιον με αβρότητα, εξάπατώ κάποιον με λεπτότητα // (μέσο) περηφανεύομαι, καυχιέμαι]

Δόκ. μόνο στον ΠΡΤ μέσης φωνής **ἤβρυνόμην**. Οι υπόλοιποι τύποι είναι ποιητικοί και μεταγενέστεροι.

ΕΝΣ: [ἀβρύνω], **ΑΟΡ:** [ἤβρυνα]

ΕΝΣ: [ἀβρύνομαι], **ΠΡΤ:** ἤβρυνόμην, **ΑΟΡ:** [ἀβρύνθητι]

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: από το επίθετο ἄβρδς (= τρυφερός, μαλθακός)· θέμα ἀβρύν- + -jaw > ἀβρύννω > ἀβρύνω· ἄγνωστης ετυμολογίας.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: [ἀβρυντής]

ΣΥΝΩΝΥΜΑ/ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΙΣ: ἀβρότῃτι χρῶμαι, κοσμῶ, λαμπρύνω, σεμνύνω

ΣΥΝΤΑΞΗ: **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ:** + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= κάνω κάποιον μαλθακό, μεταχειρίζομαι κάποιον με αβρότητα, εξάπατώ κάποιον με λεπτότητα)

ΜΕΣΟ: 1. + ΔΟΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= περηφανεύομαι, καυχιέμαι)

2. ΑΜΕΤΑΒΑΤΟ (= ζω με αβρότητα, περηφανεύομαι, καυχιέμαι)

ἀγάλλω (ᾶ) (= λαμπρύνω, τιμῶ, κοσμῶ, ευτρεπίζω)

Δόκ. στην ενεργητική φωνή μόνο στον ΕΝΣ στην οριστική: **ἀγάλλουσι** (Πλάτωνος, *Νόμοι*, 931a) και στη μέση στον ΕΝΣ: **ἀγάλλομαι** και ΠΡΤ: ἡγαλλόμην. Οι υπόλοιποι τύποι είναι ποιητικοί και μεταγενέστεροι.

ΕΝΣ: ἀγάλλουσι, [ἀγάλλω], **ΠΡΤ:** [ἡγαλλον], **ΜΕΛ:** [ἀγαλῶ], **ΑΟΡ:** [ἤγηλα]

ΕΝΣ: ἀγάλλομαι, **ΠΡΤ:** ἡγαλλόμην, **ΠΑΘΗΤ. ΑΟΡ:** [ἀγαλθεῖη], [ἀγαλθῆναι]

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: από το επίθετο *ἀγαλός (= λαμπρός): αγνώστου ετύμου [πιθανόν < ἀγα- (= πολύ) + -λός]· θέμα ἀγάλ- + -ιω > ἀγάλλω.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἄγαλμα (πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, Ἡσύχιος), [ἀγαλλητός, ἀγαλλιᾶζω, ἀγαλ-λιάω]

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: ἀγάλλω: καλλύνω, λαμπρύνω, σεμνύνω, κοσμῶ, φαιδρύνω, ὠραῖζω
ἀγάλλομαι: εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω, φαιδρύνομαι, γέγηθα

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: αἰσχύνω, ἄμαυρῶ, ἀτιμάζω

ΣΥΝΘΕΤΑ: ἐπαγάλλομαι (= ευχαριστιέμαι, καυχέμαι)

ΣΥΝΤΑΞΗ: **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ:** + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= λαμπρύνω, τιμῶ, κοσμῶ, ευτρεπίζω)

ΜΕΣΟ: 1. + ΔΟΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= ευχαριστιέμαι, χαίρομαι)

2. + ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ (= ευχαριστιέμαι να)

ἄγαμαι (αποθ.) (= θαυμάζω, εκτιμῶ // ευχαριστιέμαι, ευφραίνομαι)

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤ.	ΑΠΑΡΕΜΦ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΣ	ἄγαμαι		ἀγαίμην ἄγαιντο		ἄγασθαι	ἀγάμενος -μένη -μενον
ΠΡΤ	ἡγάμην					
ΜΕΛ	[ἀγάσομαι] [ἀγασθήσομαι]					
ΑΟΡ	ἡγασάμην ἡγασθην	— ἄγασθῶ	ἀγάσαιτο ἀγασθεῖν	— ἀγάσθητι	— ἀγασθῆναι	— ἀγασθεῖς -εῖσα -έν

ΠΡΟΣΟΧΗ: Το ρήμα είναι ελλειπτικό· δεν έχει υποτακτική και προστακτική στον ενεστώτα. Αναφέρονται από λεξικογράφους ΠΡΚ: [ἡγασμαι] και ΥΠΕΡ: [ἡγάσμεν]

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: από ρίζα *γαF- (ἄγαν < ἀγα/ἄγη = έντονη επιθυμία, θαυμασμός)· θέμα ἀγα- + -μαι > ἄγαμαι.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἀγαστός (= αξιοθαύμαστος), ἀξιόγαστος, [ἄγασμα], ἀγαμένως

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: θαυμάζω, ἐκπλήττομαι // χαίρω, ἡδομαι, ἀγάλλομαι

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: καταφρονῶ, ἀτιμάζω, βδελύττομαι, ὀνειδίζω

ΣΥΝΘΕΤΑ: ὑπεράγαμαι (= θαυμάζω υπερβολικά)

ΣΥΝΤΑΞΗ: 1. + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= θαυμάζω, εκτιμῶ)

2. + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ + ΓΕΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= θαυμάζω, εκτιμῶ κάποιον για κάτι)

3. + ΓΕΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= θαυμάζω, εκτιμῶ για κάτι)

4. + ΓΕΝΙΚΗ (= θαυμάζω, εκτιμῶ κάποιον)

5. + ΓΕΝΙΚΗ + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= θαυμάζω, εκτιμῶ κάποιον για κάτι)

6. + ΓΕΝΙΚΗ + ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ (= θαυμάζω, εκτιμῶ κάποιον που)

7. + ΔΟΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= θαυμάζω, απορώ για κάτι)

8. + ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= θαυμάζω, απορώ για κάτι)

ἀγανακτέω -ῶ (= αγανακτώ, οργίζομαι, θυμώνω, εξάπτομαι)

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤ.	ΑΠΑΡΕΜΦ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΣ	ἀγανακτῶ	ἀγανακτῶ	ἀγανακτοῖμι ἀγανακτοίην	ἀγανάκτει	ἀγανακτεῖν	ἀγανακτῶν -οῦσα -οῦν
ΠΡΤ	ἡγανάκτουν					
ΜΕΛ	ἀγανακτήσω		ἀγανακτή- σοιμι		ἀγανακτή- σειν	ἀγανακτήσων -ήσουσα -ῆσον
ΑΟΡ	ἡγανάκτησα	ἀγανακτή- σω	ἀγανακτή- σαιμι	ἀγανάκτη- σον	ἀγανακτή- σαι	ἀγανακτήσας -ήσασα -ῆσαν
ΠΡΚ	ἡγανάκτηκα	ἡγανακτη- κῶς ᾧ	ἡγανακτη- κῶς εἶην	ἡγανακτη- κῶς ἴσθι	ἡγανακτη- κέναι	ἡγανακτηκῶς -κυῖα -κὸς
ΥΠΕΡ	[ἡγανακτῆκειν]					
ΕΝΣ	[ἀγανακτοῦμαι]					
ΑΟΡ	[ἡγανακτησάμην] [ἡγανακτήθην]					
ΠΡΚ	ἡγανάκτημαι	ἡγανακτη- μένος ᾧ	ἡγανακτη- μένος εἶην	ἡγανάκτησο	ἡγανακτή- σθαι	ἡγανακτη- μένος -μένη -μένον

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: ἀβέβαιου ετύμου· πιθανόν από το επίθετο *ἀγαν-άκτης < *ἀγαν-έκτης < ἄγαν + ἔχω (πβ. πλεονεκτέω -ῶ < πλεονέκτης < πλέον + ἔχω).

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἀγανάκτησις, ἀγανακτητός, ἀγανακτητικός, [ἀγανακτικός, ἀγανακτητέον, ἀγανακτικῶς]

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: ἄχθομαι, δυσχεραίνω, ὀργίζομαι, λυποῦμαι, βαρέως φέρω, ἐξίσταμαι, ἀνιῶμαι

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: χαίρω, ἡδομαι, ἀγάλλομαι, εὐφραίνομαι, τέρπομαι

ΣΥΝΘΕΤΑ: **διαγανακτώ** (= εἶμαι γεμάτος ἀγανάκτηση), **ὑπεραγανακτῶ** (= αγανακτώ υπερβολικά)

ΣΥΝΤΑΞΗ: 1. + ΔΟΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= αγανακτώ, οργίζομαι για κάτι)

2. + ΔΟΤΙΚΗ (= αγανακτώ, οργίζομαι με κάποιον)

3. + ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ (= αγανακτώ, οργίζομαι που)

4. + ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (= αγανακτώ, οργίζομαι)

ἀγαπάω -ῶ (= αγαπῶ, επιθυμῶ // ἀρκούμαι)

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤ.	ΑΠΑΡΕΜΦ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΣ	ἀγαπῶ	ἀγαπῶ	ἀγαπῶμι ἀγαπῶην	ἀγάπα	ἀγαπᾶν	ἀγαπῶν -ῶσα -ῶν
ΠΡΤ	ἡγάπων					
ΜΕΛ	ἀγαπήσω		ἀγαπήσοιμι		ἀγαπήσειν	ἀγαπήσων -ήσουσα -ήσον
ΑΟΡ	ἡγάπησα	ἀγαπήσω	ἀγαπήσαιμι	ἀγάπησον	ἀγαπήσαι	ἀγαπήσας -ήσασα -ήσαν
ΠΡΚ	ἡγάπηκα	ἡγαπηκῶς ῶ	ἡγαπηκῶς εἶην	ἡγαπηκῶς ἴσθι	ἡγαπηκέναι	ἡγαπηκῶς -κυῖα -κὺς
ΥΠΕΡ	[ἡγαπήκειν]					
ΕΝΣ	ἀγαπῶμαι	ἀγαπῶμαι	ἀγαπῶμην	ἀγαπῶ	ἀγαπᾶσθαι	ἀγαπώμενος -μένη -μενον
ΠΡΤ	ἡγαπώμην					
ΜΕΛ	[ἀγαπήσομαι] [ἀγαπηθήσομαι]					
ΑΟΡ	ἡγαπήθην	ἀγαπηθῶ	ἀγαπηθεῖην	ἀγαπήθητι	ἀγαπηθῆναι	ἀγαπηθεῖς -θεῖσα -θὲν
ΠΡΚ	ἡγάπημαι	ἡγαπημένος ῶ	ἡγαπημένος εἶην	ἡγάπησο	ἡγαπήσθαι	ἡγαπημένος -μένη -μένον
ΥΠΕΡ	[ἡγάπητο]					

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: Αγνώστου ετύμου· πιθανόν από το επίρρημα ἄγαν + -*πα- (> πάομαι = απο-κτώ)· θέμα ἀγαπά- + jω > ἀγαπάω.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἀγαπητός, ἀγαπητέον, [ἀγαπητικός, ἀγάπημα, ἀγάπησις, ἀγαπήνωρ (= αυτός που αγαπά την ανδρεία)]

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: φιλῶ, ἐρῶ, στέργω

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: μισῶ, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω

ΣΥΝΘΕΤΑ: ὑπεραγαπῶ (= αγαπῶ υπερβολικά)

ΣΥΝΤΑΞΗ: 1. + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= αγαπῶ, μεταχειρίζομαι με στοργή, επιθυμῶ)

2. + ΔΟΤΙΚΗ (= ἀρκούμαι, εἶμαι ικανοποιημένος)

3. + ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ (= συνηθίζω να, ευχαριστημένοι να)

4. + ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ (= ευχαριστημένοι να)

5. ΑΠΟΛΥΤΟ (= εἶμαι ευχαριστημένος)

ἀγγέλλω (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, φέρνω ειδήσεις, γνωστοποιώ)

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤ.	ΑΠΑΡΕΜΦ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΣ	ἀγγέλλω	ἀγγέλλω	ἀγγέλλοιμι	ἄγγελλε	ἀγγέλλειν	ἀγγέλλων -ουσα -ον
ΠΡΤ	ἤγγελλον					
ΜΕΛ	ἀγγελῶ		ἀγγελοῖμι		ἀγγελεῖν	ἀγγελῶν -οῦσα -οῦν
ΑΟΡ	ἤγγειλα [ἤγγελον]	ἀγγείλω	ἀγγείλαιμι	ἄγγειλον	ἀγγεῖλαι	ἀγγείλας -ασα -εἶλαν
ΠΡΚ	ἤγγελκα	ἤγγελκῶς ῶ	ἤγγελκῶς εἶην	ἤγγελκῶς ἔσθι	ἤγγελκέναι	ἤγγελκῶς -κυῖα -κός
ΥΠΕΡ	ἤγγέλκειν					
ΕΝΣ	ἀγγέλλομαι	ἀγγέλλωμαι	ἀγγελλοίμην	ἀγγέλλου	ἀγγέλλεσθαι	ἀγγελλόμενος -μένη -μενον
ΠΡΤ	ἤγγελλόμην					
ΜΕΛ	[ἀγγελοῦμαι] ἀγγελθῆσομαι [ἀγγελήσομαι]		ἀγγελθῆσοί- μην		ἀγγελθῆσε- σθαι	ἀγγελθσόμενος -μένη -μενον
ΑΟΡ	ἤγγειλάμην [ἤγγελόμην] ἤγγέλθην [ἤγγέλην]	ἀγγείλωμαι ἀγγελθῶ	ἀγγειλαίμην ἀγγελθειν	ἄγγειλαι ἀγγέλθητι	ἀγγείλασθαι ἀγγελθῆναι	ἀγγειλάμενος -μένη -μενον ἀγγελθεις -θεῖσα -θὲν
ΠΡΚ	ἤγγελμαι	ἤγγελμένος ῶ	ἤγγελμένος εἶην	ἤγγελσο	ἤγγέλθαι	ἤγγελμένος -μένη -μένον
ΥΠΕΡ	ἤγγέλμην					

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: από θέμα ἀγγέλ- (> ἄγγελος) + -j-ω (με αφομοίωση του j σε λ) > ἀγγέλλω.

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ἄγγεμα, ἀγγελτικός, ἀγγελία, ἀγγελτήρ, αὐτάγγελτος, αὐτεπάγγελτος (= με δική του πρωτοβουλία), κατάγγελτος, εἰσαγγελεύς, ἐξάγγελτος

ΣΥΝΩΝΥΜΑ: μηνύω, σημαίνω, λέγω, δηλῶ

ΑΝΤΩΝΥΜΑ: κρύπτω

ΣΥΝΘΕΤΑ: ἀναγγέλλω (= ανακοινώνω, αναφέρω), ἀντιπαραγγέλλω (= δίνω και εγώ διαταγές // διαγωνίζομαι για δημόσιο λειτούργημα), ἀπαγγέλλω (επί αγγελιαφόρων, πρέσβων, κηρύκων) (= φέρνω ειδήσεις, διηγούμαι, αναγγέλλω, γνωστοποιώ), ἀπαγγέλλω πόλεμον (= κηρύσσω πόλεμο), διαγγέλλω (= γνωστοποιώ με αγγελιαφόρο,

διαδίδω // προστάζω, δίνω παραγγελίες), **εισαγγέλλω** (= αναγγέλλω, ανακοινώνω // καταγγέλλω για δημόσιο αδίκημα), **ἐξαγγέλλω** [= αναγγέλλω, γνωστοποιώ, ανακοινώνω (κυρίως πράγματα που συμβαίνουν εντός ή πλησίον), προδίδω, αποκαλύπτω μυστικό], **ἐξαγγέλλομαι** (μέσο) (= διηγούμαι // υπόσχομαι // ονομάζω), **ἐπαγγέλλω** (= αναγγέλλω // διατάζω, παραγγέλλω // υπόσχομαι // απαιτώ // καταγγέλλω), **ἐπαγγέλλομαι** (= υπόσχομαι // έχω κάτι ως επάγγελμα), **καταγγέλλω** [= αναγγέλλω, κηρύσσω // κατηγορώ // φανερώω // προδίδω (καταγγέλλω πόλεμον: κηρύσσω πόλεμο)], **κατεπαγγέλλομαι** (= δίνω μεγάλες υποσχέσεις), **παραγγέλλω** (= παραγγέλλω, διατάζω, προτρέπω // ανακοινώνω // διδάσκω, νουθετώ // καλώ σε βοήθεια // σχηματίζω φατρία // επευφημώ), **περιαγγέλλω** (= αποστέλλω αγγελία ολόγυρα), **προαγγέλλω** (= προαναγγέλλω, προειδοποιώ)

- ΣΥΝΤΑΞΗ: 1. + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ, φέρνω ειδήσεις, παραγγέλλω)
 2. + ΔΟΤΙΚΗ + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ, παραγγέλλω σε κάποιον κάτι)
 3. + ΔΟΤΙΚΗ + ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ή ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ σε κάποιον ότι)
 4. + ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ + ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ ότι κάποιος)
 5. + ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ή ΠΛΑΓΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΗ ή ΕΙΔΙΚΟ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ (= αναγγέλλω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ ότι, πως, κ.λπ.)
 6. ΑΠΡΟΣΩΠΟ: ἀγγέλλεται (= υπάρχει είδηση, ανακοινώνεται)
 7. ἀγγέλλω πόλεμον: κηρύσσω πόλεμο

ἀγείρω (= συναθροίζω, συνάγω, συγκαλώ, συγκεντρώνω, μαζεύω)

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤ.	ΑΠΑΡΕΜΦ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΣ	ἀγείρω	ἀγείρω	ἀγείροιμι	ἄγειρε	ἀγείρειν	ἀγείρων -ουσα -ον
ΠΡΤ	ἤγειρον					
ΜΕΛ	[ἀγερω] (σε λεξικογραφους)					
ΑΟΡ	ἤγειρα	ἀγείρω	ἀγείραιμι	ἄγειρον	ἀγείραι	ἀγείρας -ασα -εῖραν
ΠΡΚ	[ἀγήγερα]					

Το παρόν λεξικό περιλαμβάνει **όλα τα ρήματα της αττικής πεζογραφίας**.

Καταγράφονται περισσότερα από 2.000 ρήματα, των οποίων δίνονται:

- **η Σημασία**
- **η Ετυμολογία**
- **Παράγωγα και Ομόρριζα**
- **Συνώνυμα**
- **Αντώνυμα**
- **τα Σύνθετα**
- **η Σύνταξη**

Στα ρήματα που απαντούν συχνότερα ή σε όσα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρατίθεται **Πίνακας με Χρονική και Εγκλιτική Αντικατάσταση** ή και **Πίνακας με την πλήρη Κλίση τους** (περιλαμβάνονται περισσότεροι από 300 πίνακες). Γίνεται επίσης ειδική αναφορά στην **Προσωδία** των δίχρονων φωνηέντων, ενώ περιέχονται και **Παρατηρήσεις** για θέματα χρήσης ή μορφολογίας ρηματικών τύπων.

Στο τέλος του λεξικού υπάρχει **Παράρτημα** με χρήσιμους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες ρημάτων.

Η επιστημονική του ακρίβεια, η πληρότητά του και η εποπτική παρουσίαση της ύλης του το καθιστούν ένα έγκυρο και χρηστικό εργαλείο για μαθητές, εκπαιδευτικούς, φοιτητές και για όποιον άλλο ενδιαφέρεται για την αρχαία ελληνική γλώσσα.

ISBN 978-960-455-385-3

9 789604 553853

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 4385

